

Sygn. akt I CSK 401/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Naczelnika [...] Urzędu Skarbowego
w Z.

przeciwko M. I.

o uznanie czynności prawnych za bezskuteczne,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 18 czerwca 2014 r., sygn. akt VI ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3600 (trzy tysiące
sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie .prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwana M. I. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 czerwca 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 3 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz aby skarga pozwanej była oczywiście uzasadniona, a jak również, że zachodzi zarzucana nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze zresztą pod rozagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Dochodzenie ochrony roszczeń publicznoprawnych przy pomocy skargi pauliańskiej jest sprawą cywilną, co przesądzone zostało w orzecznictwie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2010 r., II CSK 227/10, OSNC-ZD 2011, nr 1 i powołane tam orzeczenia). O możliwości zastosowania art 5 k.c. przesadza sąd w konkretnej sprawie. Brak podstaw, aby uznać, że w rozpoznawanej sprawie zachodzą wyjątkowe okoliczności, które uzasadniałyby stwierdzenie, że dochodzenie na podstawie skargi pauliańskiej ochrony wierzytelności publicznoprawnej stanowi nadużycie prawa Skarbu Państwa. Ponadto nie można, tak jak czyni to skarżąca, z jednej strony wskazywać,

że interpretacja przepisów, na których oparte zostało rozstrzygnięcie w rozpoznawanej sprawie wymaga zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, a jednocześnie zarzucać Sądowi Apelacyjnemu, że dokonał takiej wykładni tych przepisów, która bez przeprowadzenia pogłębionej analizy prawnej, dyskwalifikuje jego rozstrzygnięcie w świetle powszechnie przyjmowanych poglądów w orzecznictwie i doktrynie, bo tylko wtedy można uznać, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Argumentacja taka, jako wewnętrznie sprzeczna, nie może uzasadniać przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Na wniosek powoda - zastępowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.